

управління персоналом. *Проблеми інформатизації : тези доповідей третьої міжнародної науково-технічної конференції* (Черкаси, 12–13 листопада 2015 р.). Черкаси : ЧДТУ ; Баку : ВА ЗС АР ; БельськоБяла : УТІГН ; Полтава: ПНТУ, С.1483 – 1487.

3. Журнал Бухгалтер 911 URL: <https://buhgalter911.com/uk/about-buhgalter911/>

Кучмак Наталія

(науковий керівник: д.е.н., доцент, професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Августин Р.Р.)

УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ РЕГІОНУ

Державна земельна політика, як діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування у сфері земельних відносин, спрямована на раціональне використання та охорону землі, забезпечення продовольчої безпеки країни і створення екологічно безпечних умов для господарської діяльності та проживання громадян держави. Законодавчо-нормативне регулювання державою використання та охорони земель є одним із основних механізмів управління земельними ресурсами в Україні. Воно здійснюється в напрямках: відносин землекористування; методів економічного регулювання; природоохоронної та землеохоронної діяльності.

Управління земельними ресурсами здійснюється через певні механізми, які складаються із правової, економічної і організаційної частин.

Основним механізмом від якого залежить управління земельними ресурсами є організаційно-правовий механізм державного управління, який поєднує в собі правові та організаційні засади державного управління земельними ресурсами.

Належне управління земельними ресурсами на регіональному рівні має бути запорукою розвитку регіонів країни та держави в цілому. Кожен регіон України відрізняється один від одного своїми земельними ресурсами, категоріями, кількісними та якісними

ознаками, при оцінюванні управління земельними ресурсами варто враховувати аграрну спрямованість регіону [1].

Сам процес управління земельними ресурсами на регіональному рівні пов'язаний з різними економічними, соціальними та історичними умовами регіону. Виходячи з цього сама система управління земельними ресурсами в різному регіоні буде відмінна одна від одної. Структура управління певного регіону формується відповідно до поставлених цілей, функцій і завдань конкретного регіону, але основа управління буде базуватися на типовій моделі головного управління земельними ресурсами.

Станом на сьогодні в Україні створена система ведення Державного земельного кадастру, яка запровадження в дію з 01.01.2013 року – Національна кадастрова система.

Результативність управління земельними ресурсами залежить від ряду факторів, як позитивного, так і негативного впливу. Звітні матеріали діяльності органу не мають достатньої аналітики щодо негативних тенденцій і явищ, пропозицій щодо їх вирішення. Управлінню заважають проблеми та вади як в частині безпосереднього управління так і зовнішнього впливу, розв'язання яких сприятиме підвищенню ефективності державного управління земельними ресурсами [2].

У зв'язку з цим, нами розроблені та запропоновані основні напрями щодо підвищення управління земельними ресурсами на регіональному рівні, а саме:

1. Удосконалення правової бази, а саме перегляд, розробка, внесення змін до законодавчих актів та їх впровадження на практиці.

2. Структура управлінь повинна бути вдосконалена, при управліннях створено управління/відділи контролю за використанням і охороною земель, зі створенням підконтрольних йому управлінь в регіонах. Керівник даного управління/відділу повинен мати самостійні процесуальні повноваження. Окрім того на регіональному рівні обов'язково мають бути створені відділи

аналітичного забезпечення, з метою визначення ефективності роботи, актуальних проблем та шляхів їх вирішення, тощо.

Кадровий напрям має бути вдосконалений через поліпшення процедури відбору кандидатів на заміщення вакантних посад. Потрібно впровадити обов'язкову перевірку знань, навичок, психологічних характеристик претендентів на посади за допомогою розробки та впровадження програмного комплексу перевірки вказаних критеріїв, який має передбачати систему питань за названими напрямами та питань з професійної діяльності у сфері надання державних земельних послуг. Розробити спеціальні кваліфікаційні вимоги для фахівців Держгеокадастру, з урахуванням обов'язковості наявності вищої освіти в галузі державного управління. Передбачити обов'язкове проходження процедури підвищення кваліфікації вперше призначених посадових осіб.

3. Комунікаційний напрям має бути удосконалений, головні управління повинні в засобах масової інформації висвітлювати нагальні питання регіону щодо управління земельними ресурсами. В головних управліннях повинні бути аналітичні відділи, що надавали б пропозиції по вирішенню проблем.

4. Також необхідний внутрішній контроль, для цього необхідно впровадити інформаційні програми, що будуть відстежувати вчасність виконання документів, що знаходяться в роботі, доручень, наказів.

5. Удосконалення рівня мотивації службовців регіональних підрозділів Держгеокадастру має відбуватися шляхом підвищення рівня матеріального стимулювання. Окрім того мають бути розроблені та забезпечені додаткові мотиваційні стимули, зокрема по таким напрямам: службове житло, безкоштовна додаткова освіта, пільгове оздоровлення, корпоративна символіка, ефективний кадровий резерв, тощо.

6. Стратегічне удосконалення управління земельними ресурсами має удосконалюватися розробкою Головних управлінь

Держгеокадастру спільно з підрозділами державних адміністрацій відповідних стратегічних документів спрямованих на підвищення ефективності використання земель, їх захисту, створення парків тощо. Потрібен постійний перегляд та оптимізація діючих стратегічних документів регіонального рівня.

Використані джерела

1. Толкованов В.В. Добре врядування інструменти його забезпечення на місцевому і регіональному рівнях: вітчизняний та зарубіжний досвід: *монографія*. К. : Вид-во «МістоНВ», 2013. 264с.
2. Зось-Кіор М.В. Управління земельними ресурсами в умовах реформування земельного ринку. *Розвиток і впровадження нових ідей вагарній науці*. МНПК. Одеса: Південноукр. центра аграр. дослідж., 2012. С. 78-80.

Лавринович Оксана, Нагорняк Олександра

(науковий керівник: к. е. н., доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Богач Ю.А.)

УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ У СИСТЕМІ МЕХАНІЗМІВ ІНСТИТУЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

Упровадження проектного управління в місцевому самоврядуванні Україні передбачає, насамперед, перенесення позитивних практик проектного управління в бізнес-сфері та в публічному секторі з урахуванням зарубіжного досвіду. При цьому справедливо належна роль віддається методам і стандартам управління проектами. Але існування численних стандартів проектного менеджменту не вирішує проблему. Сьогодні, зокрема на тлі процесів формування об'єднаних територіальних громад і підвищення ролі проектів як провідного інструменту розв'язання стратегічних проблем місцевого розвитку, у повний зріст постає питання про готовність управлінців професійно та кваліфіковано використовувати створене методико-технологічне забезпечення управління проектами та програмами. У проектному менеджменті